

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM

BESLISSING inzake OPPOSITIE

N° 2007273

van 21 juni 2013

- Opposant:** **Loyalis N.V.**
Burgemeester de Hesseleplein 31
6411 CH Heerlen
Nederland
- Gemachtigde:** **Novagraaf Nederland B.V.**
Hoogoorddreef 5
1101 BA Amsterdam
Nederland
- Ingeroepen recht:** LOYALIS (Benelux inschrijving 705383)

tegen
- Verweerder:** **Klaverblad Onderlinge Verzekeringsmaatschappij U.A.**
Afrikaweg 2
2713 AW Zoetermeer
Nederland
- Gemachtigde:** **Directie Klaverblad Verzekeringen**
Postbus 7139
2701 AC Zoetermeer
Nederland
- Betwiste merk:** (Benelux spoedinschrijving 911876)

I. FEITEN EN PROCEDURE**A. Feiten**

1. Op 9 december 2011 heeft verweerder een Benelux depot verricht van het gecombineerde

woord-/beeldmerk voor diensten in klasse 36. Daarbij heeft hij, overeenkomstig artikel 2.8, lid 2 van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE"), verzocht om onverwijld tot inschrijving over te gaan (zogenaamde spoedinschrijving). Deze spoedinschrijving is onder nummer 911876 in behandeling genomen en gepubliceerd op 21 december 2011.

2. Op 29 februari 2012 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen deze spoedinschrijving. De oppositie was aanvankelijk gebaseerd op de volgende eerdere inschrijvingen:

- Benelux inschrijving 705383 van het woordmerk LOYALIS, ingediend op 6 september 2001 en ingeschreven op 14 juni 2002 voor diensten in de klassen 35, 36, 42, 44 en 45;
- Benelux inschrijving 706722 van het gecombineerde woord-/beeldmerk , ingediend op 21 september 2001 en ingeschreven op 10 juli 2002 voor diensten in de klassen 35, 36, 42, 44 en 45.

3. Gaande de procedure heeft opposant het tweede hierboven vermelde merk laten vallen als basis voor deze oppositie.

4. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van het ingeroepen recht.

5. De oppositie is ingesteld tegen alle diensten van het betwiste depot en is gebaseerd op de diensten in klasse 36 van het ingeroepen recht.

6. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE.

7. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

8. De oppositie is ontvankelijk en is ter kennis gebracht van partijen op 2 maart 2012.

9. De contradictoire fase van de procedure is aangevangen op 3 mei 2012. Het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") heeft op 14 mei 2012 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant een termijn is gegeven tot en met 14 juli 2012 voor het indienen van zijn argumenten en eventuele stukken ter ondersteuning daarvan.

10. Op 21 mei 2012 heeft verweerder Directie Klaverblad Verzekeringen aangesteld als gemachtigde in deze oppositieprocedure. Het Bureau heeft opposant hiervan in kennis gesteld per brief van 29 mei 2012.

11. Op 16 juli 2012 heeft de opposant argumenten ingediend. Aangezien 14 juli 2012 op een zaterdag viel, zijn deze stukken ingevolge regel 3.9, lid 3 van het uitvoeringsreglement (hierna: "UR") tijdig ingediend. Tegelijk heeft opposant Novagraaf Nederland B.V. aangesteld als gemachtigde in deze oppositieprocedure. Op 18 juli 2012 heeft het Bureau deze argumenten doorgestuurd naar verweerder, waarbij een termijn tot en met 18 september 2012 is gegeven om hierop te reageren. Tevens werd verweerder in kennis gesteld van de aanstelling gemachtigde door opposant.

12. Op 14 september 2012 heeft verweerder te kennen gegeven dat hij in dit stadium van de procedure nog niet wenste te reageren op de argumenten van opposant, maar dat hij bewijzen van gebruik verlangde met betrekking tot het ingeroepen recht. Op 17 september 2012 heeft het Bureau opposant verzocht bewijzen van gebruik in te dienen en hem hiertoe een termijn gesteld tot en met 17 november 2012.

13. Op 15 november 2012 heeft opposant de gevraagde bewijzen van gebruik ingediend. Het Bureau heeft deze op 19 november 2012 doorgestuurd naar verweerder en hem een termijn gesteld tot en met 19 januari 2013 om daarop te reageren, alsmede op de argumenten van opposant.

14. Op 11 januari 2013 heeft verweerder gereageerd op zowel de argumenten van opposant als op de overgelegde bewijzen van gebruik. Het Bureau heeft deze reactie aan de opposant gezonden op 14 januari 2013.

15. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.

16. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

17. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten opposant

18. Opposant merkt op dat de eerste vier letters van de tekens identiek zijn en dat de consument in het algemeen meer belang hecht aan het eerste deel van een merk. Het feit dat het betwiste teken is geregistreerd in combinatie met een beeldelement, doet niets af aan de overeenstemming tussen de tekens, aldus opposant.

19. Ook auditief stemmen de tekens volgens opposant in sterke mate overeen, aangezien de nadruk bij de uitspraak op het begin van de woorden ligt en dat is in casu identiek.

20. Hoewel de tekens op zichzelf geen betekenis hebben en niet beschrijvend zijn, verwijzen zij volgens opposant naar het begrip "loyaal". Het publiek zal deze associatie in zijn geheugen opslaan en moeilijk onderscheid kunnen maken tussen de tekens, aldus opposant. Ook op begripsmatig vlak acht hij de tekens derhalve sterk overeenstemmend.

21. Opposant stelt vast dat de diensten *verzekeringen* en *financiële zaken* bij beide tekens identiek zijn. De diensten *monetaire zaken* en *makelaardij in onroerende goederen* van het betwiste teken acht hij soortgelijk aan de diensten van het ingeroepen recht. Mocht het Bureau daar anders over oordelen, dan geeft hij in overweging dat het niet waarschijnlijk is dat verweerder, als verzekeringsmaatschappij, daadwerkelijk belang heeft bij deze diensten. Anderzijds zou opposant door inschrijving van het betwiste teken voor deze diensten benadeeld worden, gelet op het risico van verwatering van zijn merk. Opposant meent derhalve dat het belang van verweerder niet opweegt tegen dit nadeel.

22. Op grond van het voorgaande verzoekt opposant de oppositie geheel toe te wijzen en het betwiste teken in zijn geheel af te wijzen.

B. Reactie verweerder

23. Verweerder heeft in eerste instantie bewijs van gebruik gevraagd van het ingeroepen recht.

24. In zijn reactie geeft verweerder expliciet aan dat hij niet inhoudelijk zal ingaan op het overgelegde bewijs.

25. Anders dan opposant, meent verweerder dat het element LOYAL in het ingeroepen recht beschrijvend is voor de betrokken diensten, waarvan het immers een kwaliteit kan aangeven. Verweerder ziet dit beschrijvend karakter bevestigd doordat verschillende merken in het Beneluxregister het element LOYAL of LOYAAL hebben voor financiële diensten en/of verzekeringen. Gelet op het beperkt onderscheidend vermogen van het ingeroepen recht, acht verweerder de verschillen tussen de tekens groter dan de enkele overeenstemming van het deel LOYA.

26. Gelet op de combinatie van beeldelementen en een wordelement, oogt het betwiste teken volgens verweerder anders dan het woordmerk van opposant. Maar ook het wordelement op zich bevat vier verschillende letters en de laatste letters van het ingeroepen recht komen niet voor in het betwiste teken. Gezien het beschrijvend karakter van het begin van het ingeroepen recht, meent verweerder dat vooral het einde daarvan de aandacht zal trekken.

27. Verweerder merkt op dat de identieke klinkers O en A aan het begin van de tekens verschillend worden uitgesproken, namelijk lang bij het ingeroepen recht en kort bij het betwiste teken. Ook het einde van de tekens wordt verschillend uitgesproken, zodat zij op auditief vlak niet overeenstemmen, aldus verweerder.

28. Geen van beide tekens heeft in zijn geheel genomen een vaste betekenis, maar het (beschrijvende) element LOYAL in het ingeroepen recht verwijst volgens verweerder onmiskenbaar naar "loyaal" of "loyaliteit". Verweerder acht de tekens op begripsmatig vlak dan ook niet overeenstemmend.

29. De diensten *monetaire zaken en makelaardij in onroerende goederen* van het betwiste teken zijn volgens verweerder niet soortgelijk aan de diensten van het ingeroepen recht; de aankoop, verkoop en verhuur van onroerende zaken vindt hij wezenlijk verschillend van financiële diensten, die bestaan uit het managen van financiën. Ten aanzien van opposants uitlatingen in dat verband, wenst verweerder te benadrukken dat het hem niet aangaat op welke terreinen verweerder zijn activiteiten ontplooit. Daarnaast merkt hij op dat voor het door opposant opgevoerde verwateringsgevaar geen plaats is in een oppositieprocedure.

30. Verweerder concludeert dat er geen verwarringsgevaar is te duchten bij het in aanmerking komend publiek en verzoekt het Bureau om die reden de oppositie af te wijzen en het betwiste teken definitief in te schrijven.

III. BESLISSING

A.1. Gebruiksbewijzen

31. In toepassing van de bepalingen van de artikelen 2.16, lid 3, sub a en 2.26, lid 2, sub a BVIE en regel 1.29 van het uitvoeringsreglement (hierna: "UR"), dient het ingeroepen merk normaal gebruikt te zijn in een tijdvak van vijf jaren voorafgaand aan de datum van de publicatie van het depot waartegen de oppositie zich richt.

32. Aangezien het ingeroepen recht meer dan vijf jaar voorafgaand aan de datum van publicatie van de aanvraag werd ingeschreven, is het verzoek tot overlegging van gebruiksbewijzen gegrond.

33. Verweerder is in zijn reactie op de argumenten van opposant expliciet niet ingegaan op de overgelegde bewijzen van gebruik. Het Bureau zal de bewijzen van gebruik dan ook niet beoordelen. Overeenkomstig regel 1.29, lid 4 UR kan de verweerder zijn aanvraag om bewijzen van gebruik in te dienen intrekken dan wel de verstrekte bewijzen als voldoende beschouwen en in regel 1.25, sub d UR wordt bepaald dat "feiten waarop de wederpartij niet heeft gereageerd als niet betwist worden beschouwd". Het Bureau is van oordeel dat, nu verweerder niet is ingegaan op de ingediende bewijzen van gebruik, partijen het er kennelijk over eens zijn dat het ingeroepen recht normaal is gebruikt.

A.2. Verwarringsgevaar

34. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

35. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

36. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens

37. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

38. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd, beide reeds aangehaald).

39. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden gezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEU, Matratzen, T-6/01, 23 oktober 2002 en El Charcutero Artesano, T-242/06, 13 december 2007).

40. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
LOYALIS	

Visuele vergelijking

41. Het ingeroepen recht is een zuiver woordmerk, bestaande uit zeven letters. Het betwiste teken is een gecombineerd woord-/beeldmerk, bestaande uit een woord van acht witte letters tegen een achtergrond, gevormd door drie elkaar gedeeltelijk overlappende eivormige vlakken in de kleuren blauw, paars en groen.

42. Bij samengestelde tekens (woord- en beeldelement) heeft het wordelement vaak een grotere impact op de consument dan het beeldelement. Reden hiervoor is dat het publiek de tekens niet steeds analyseert en vaak naar het teken verwijst door gebruik te maken van het wordelement (zie in die zin ook GEU, SELENIUM-ACE, T-312/03, 14 juli 2005). In het voorliggende geval zijn de beeldelementen van het betwiste teken weliswaar zeker niet te veronachtzamen, aangezien zij bestaan uit niet-banale geometrische figuren in specifieke kleuren, maar dit neemt niet weg dat het wordelement in het centrum daarvan en in contrasterende witte letters, eveneens meteen in het oog springt.

43. De consument zal in het algemeen meer belang hechten aan het eerste deel van een merk (zie in die zin GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004). In het onderhavige geval zijn de vier eerste letters LOYA identiek, dit wil zeggen in omvang de helft van het betwiste teken en meer dan de helft van het ingeroepen recht. In die context kunnen noch het beeldelement noch de vier laatste (verschillende) letters van het betwiste teken een zekere mate van visuele overeenstemming wegnemen.

44. Merk en teken zijn visueel in zekere mate overeenstemmend.

Auditieve vergelijking

45. Wat de vergelijking op auditief vlak betreft, dient eraan te worden herinnerd dat – strikt genomen – de fonetische weergave van een samengesteld teken overeenkomt met die van de woordbestanddelen ervan, ongeacht de grafische kenmerken van deze bestanddelen, die veeleer aan de orde komen in het kader van het onderzoek van het visuele aspect van het teken (zie arresten Gerecht EU van 25 mei 2005, PC WORKS, T-352/02 en van 21 april 2010, Thai Silk, T-361/08).

46. In casu lenen de beeldelementen van het betwiste teken zich niet tot fonetische weergave en bestaat het wordelement van dit teken uit drie lettergrepen, evenals het ingeroepen recht, met in beide gevallen de klemtoon op de tweede lettergreep; qua lengte en intonatie zijn de tekens dus vergelijkbaar.

47. Ook op auditief vlak zal de consument in het algemeen meer belang hechten aan het eerste deel van een merk (zie arrest Mundicor, reeds aangehaald). Verweerder wijst erop dat dezelfde klinkers in de eerste twee lettergrepen van de tekens verschillend worden uitgesproken (lang versus kort, zie punt 27), maar het Bureau acht zulks niet noodzakelijk; in ieder geval kan niet worden uitgesloten dat althans een deel van het publiek deze klinkers hetzelfde zal uitspreken. Maar ook al worden de bewuste klinkers nu eens lang en dan weer kort uitgesproken, een zekere mate van auditieve overeenstemming kan men de tekens toch niet ontzeggen.

48. Merk en teken zijn auditief in zekere mate overeenstemmend.

Begripsmatige vergelijking

49. Het Bureau is met partijen van oordeel dat de tekens in hun geheel geen vaste betekenis hebben en dat het ingeroepen recht enigszins verwijst naar loyaal. Mogelijk ziet een deel van het publiek, met opposant (zie punt 20), deze verwijzing ook in de eerste vier letters van het betwiste teken.

50. De tekens hebben in hun geheel genomen geen vaststaande betekenis, zodat een begripsmatige vergelijking niet mogelijk is.

Conclusie

51. Merk en teken stemmen visueel en auditief in zekere mate overeen en een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde. Het begripsmatig aspect zal daarom geen verdere rol spelen bij de beoordeling.

Vergelijking van de diensten

52. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

53. Bij de vergelijking van de diensten waarop de oppositie is gebaseerd en de diensten waartegen de oppositie is gericht, worden de diensten in overweging genomen in de bewoordingen zoals opgenomen in het register, respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag, nu het gebruik van het ingeroepen recht niet ter discussie staat.

54. De te vergelijken diensten zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
Klasse 36 Financiële zaken; verzekeringen; schaderegelingen; informatie m.b.t. de voornoemde diensten ook via internet; advisering en het verrichten van (deskundigen)onderzoek op het gebied van leven en schade, waaronder letselschade en overlijdensschade, alsmede op het gebied van arbeidsongevallen, sociale zekerheid en pensioenen.	Klasse 36 Verzekeringen; financiële zaken; monetaire zaken; makelaardij in onroerende goederen.

55. De diensten *verzekeringen* en *financiële zaken* van het betwiste teken komen *expressis verbis* voor bij de diensten van het ingeroepen recht en zijn derhalve identiek daaraan.

56. De *monetaire zaken* van het betwiste teken zijn diensten die te maken hebben met geld en zijn nauw verwant aan de diensten *financiële zaken* van het ingeroepen recht. Vaak worden deze diensten verstrekt door dezelfde ondernemingen; zo behoort tot de activiteiten van een bank doorgaans ook het

wisselen van geld. Deze diensten hebben dus dezelfde leveranciers, hetzelfde doelpubliek en dezelfde afzetkanalen en zijn naar hun aard en bestemming in sterke mate soortgelijk.

57. Ook tussen de dienst *makelaardij in onroerende goederen* van het betwiste teken en de diensten *financiële zaken* en *verzekeringen* van het ingeroepen recht bestaat een verband. Tot de financiële dienstverlening behoort het verstrekken van hypotheek en deze zijn doorgaans nodig voor het verwerven van een onroerend goed. Daarnaast zal bij de aankoop van een onroerend goed vaak een aantal verzekeringen worden afgesloten, zoals een opstalverzekering en/of een levensverzekering in het kader van de hypotheek. Bovendien is het gebruikelijk dat een makelaar in onroerende goederen of een immobiliënagentschap bij het aan- en verkopen van een huis aan zijn cliënten ook zal bemiddelen bij het afsluiten van een hypotheek en de vereiste of gewenste verzekeringen. Deze diensten zijn dus in hoge mate soortgelijk.

Conclusie

58. De diensten van het betwiste teken zijn deels identiek en deels sterk soortgelijk aan de diensten van het ingeroepen recht.

A.2. Globale beoordeling

59. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

60. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naar gelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd). In casu betreft het diensten waarvoor moet worden uitgegaan van een hoger dan gemiddeld aandachtsniveau: het kopen van een woning, het afsluiten van een verzekering of de keuze voor een financieel product zijn voor de meeste mensen geen dagelijkse bezigheden en zullen met de nodige zorg gepaard gaan.

61. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds geciteerd). In casu is een deel van de diensten identiek en een deel sterk soortgelijk.

62. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, alle reeds geciteerd). Verweerder vindt de aanduiding "loyal" beschrijvend voor de betrokken diensten en meent derhalve dat het ingeroepen recht slechts een beperkt onderscheidend vermogen heeft (zie punt 25). Het Bureau wijst er vooreerst evenwel op dat het onderscheidend vermogen van een merk als geheel moet worden beoordeeld en ziet verder niet in welke kenmerken van de diensten door die aanduiding zouden worden beschreven; hooguit verwijst het naar het begrip "loyaal", zoals hierboven reeds ter sprake kwam bij de

begripsmatige vergelijking (zie punt 49). Het Bureau is dan ook van oordeel dat het ingeroepen recht van huis uit een normaal onderscheidend vermogen heeft.

63. Merk en teken zijn visueel en auditief in zekere mate overeenstemmend en een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde. De betrokken diensten zijn deels identiek en deels sterk soortgelijk, hetgeen een compensatie biedt voor de slechts zekere mate van overeenstemming tussen de tekens. Op grond hiervan, en gelet op de onderlinge samenhang, is het Bureau van oordeel dat het in aanmerking komend publiek, ondanks een verhoogd aandachtsniveau, kan menen dat de diensten afkomstig zijn van dezelfde of van een economisch verbonden onderneming.

B. Overige factoren

64. Voor een belangenafweging zoals door opposant in punt 21 voorgesteld, is in het kader van een oppositieprocedure geen plaats, noch voor een appreciatie van een risico op verwatering.

C. Conclusie

65. Op grond van het voorgaande besluit het Bureau dat er sprake is van gevaar voor verwarring.

IV. BESLUIT

66. De oppositie met nummer 2007273 wordt toegewezen.

67. Benelux spoedinschrijving 911878 wordt doorgehaald.

68. De verweerder is 1.000 euro verschuldigd aan de opposant op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR, aangezien de oppositie geheel wordt toegewezen. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 21 juni 2013

Willy Neys
(rapporteur)

Cocky Vermeulen

Diter Wuytens

Administratieve behandelaar: Rudolf Wiersinga